ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 11. septembra 2007 *

Vo veci C-227/04 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 28. mája 2004,

Maria-Luise Lindorfer, úradníčka Rady Európskej únie, bydliskom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: G. Vandersanden a L. Levi, advokáti,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Rada Európskej únie, v zastúpení: F. Anton a M. Sims-Robertson, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: francúzština.

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, A. Rosas, R. Schintgen, E. Juhász (spravodajca) a J. Klučka, sudcovia R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann, M. Ilešič, J. Malenovský, U. Lõhmus, E. Levits a A. Ó Caoimh,

generálny advokát: F. G. Jacobs, neskôr E. Sharpston,
tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta F. G. Jacobs na pojednávaní 27. októbra 2005,

so zreteľom na uznesenie o opätovnom otvorení ústnej časti konania z 26. apríla 2006 a po pojednávaní z 28. júna 2006,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky E. Sharpston na pojednávaní 30. novembra 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Vo svojom odvolaní pani Lindorfer navrhuje zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 18. marca 2004, Lindorfer/Rada (T-204/01, Zb. VS s. I-A-83 a II-361, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým bola zamietnutá jej žaloba smerujúca k zrušeniu rozhodnutia Rady Európskej únie z 3. novembra 2000 o výpočte odpracovaných rokov po prevode paušálnej nominálnej hodnoty práv na starobný dôchodok, ktoré získala v rakúskom systéme, do systému Spoločenstva (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

2 Článok 1a ods. 1 Služobného poriadku zamestnancov Európskych spoločenstiev, ktorý bol do služobného poriadku vložený nariadením (ES, ESUO, Euratom) č. 781/98 zo 7. apríla 1998 (Ú. v. ES L 113, s. 4), stanovuje:

„1. Úradníci majú pri uplatňovaní tohto služobného poriadku právo na rovnaké zaobchádzanie bez priamej alebo nepriamej diskriminácie na základe rasy, politického, filozofického alebo náboženského presvedčenia, pohlavia alebo sexuálnej orientácie, bez toho, aby boli dotknuté príslušné ustanovenia, vyžadujúce špecifický rodinný stav.“

3 Článok 77 služobného poriadku stanovuje:

„Úradník, ktorý ukončil aspoň 10-ročnú službu, má nárok na starobný dôchodok. …

Maximálny starobný dôchodok je 70 % z posledného základného platu, vyplateného v rámci poslednej triedy, v ktorej bol úradník zaradený aspoň počas jedného roka. Vypláca sa úradníkovi, ktorý ukončil 35-ročnú službu, vypočítanú v súlade s článkom 3 prílohy VIII. Ak je počet služobných rokov menší ako 35, uvedené maximum sa pomerne zníži.

…

Dôchodkový vek je 60 rokov.“

4 Článok 83 služobného poriadku znie:

„1. Dávky vyplácané v rámci tohto dôchodkového systému sú účtované na ťarchu rozpočtu spoločenstiev. Členské štáty spoločne ručia za platbu týchto dávok v súlade so stupnicou určenou na financovanie týchto výdavkov.

…

2. Úradníci prispievajú na náklady na financovanie tohto systému dôchodkového zabezpečenia jednou tretinou. …

…

4. Ak diagnostika založená na pravdepodobnom odhade pre systém dôchodkového zabezpečenia, vykonaná jedným alebo viacerými kvalifikovanými expertmi na žiadosť Rady, ukáže, že príspevky úradníkov nestačia na financovanie jednej tretiny dávok vyplácaných v rámci systému dôchodkového zabezpečenia, rozpočtové orgány, konajúce v súlade s rozpočtovým postupom a po porade s Výborom pre služobný poriadok, ustanoveným v článku 10, rozhodnú o potrebných zmenách sadzieb príspevkov alebo dôchodkového veku.“

5 Článok 2 prílohy VIII služobného poriadku stanovuje:

„Starobný dôchodok sa vypláca na základe celkového počtu rokov zamestnania, potrebných na odchod do dôchodku, odpracovaných úradníkom. Každý rok služby, vypočítaný spôsobom ustanoveným v článku 3, založí nárok úradníka na jeden rok zamestnania potrebného na odchod do dôchodku a každý celý mesiac nárok na jednu dvanástinu roka zamestnania potrebného na odchod do dôchodku.

Maximálny počet rokov zamestnania potrebných na odchod do dôchodku, ktorý sa môže vziať do úvahy pre výpočet práv na starobný dôchodok, je 35.“

6 Článok 5 prílohy VIII služobného poriadku stanovuje:

„Bez ohľadu na ustanovenia článku 2 úradník, ktorý odpracoval menej ako 35 rokov zamestnania potrebných na odchod do dôchodku pri dosiahnutí veku 60 rokov

a ktorý získava ďalšie práva na dôchodok podľa článku 3, má za každý rok služby medzi 60. rokom veku a rokom, keď začne poberať starobný dôchodok, nárok na zvýšenie dôchodku zodpovedajúce 5 % hodnoty práv na dôchodok, ktoré získal pri dosiahnutí veku 60 rokov, ale jeho celkový dôchodok nesmie presiahnuť 70 % jeho posledného základného platu uvedeného v druhom, resp. treťom odseku článku 77 služobného poriadku.

…“

7 Článok 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku stanovuje, že úradník, ktorý nastúpi do služby v Spoločenstvách po odchode zo služieb štátnej správy alebo vnútroštátnej alebo medzinárodnej organizácie alebo po vykonávaní činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, má pri vymenovaní do stálej služby právo previesť do Spoločenstiev poistno-technický ekvivalent alebo paušálnu nominálnu hodnotu práv na starobný dôchodok, ktoré získal na základe tejto služby alebo činnosti. V tom istom ustanovení sa ďalej uvádza, že v takom prípade inštitúcia, v ktorej je úradník zamestnaný, určí s ohľadom na jeho triedu pri vymenovaní do stálej služby počet odpracovaných rokov, ktoré sa mu započítajú v rámci jej vlastného systému za predchádzajúce obdobie služby na základe sumy poistno-technického ekvivalentu alebo odkúpených súm.

8 Rozhodnutím z 13. júla 1992 Rada prijala všeobecné vykonávacie ustanovenia k článku 11 ods. 1 a 2 prílohy VIII služobného poriadku, ktoré boli naposledy zmenené a doplnené rozhodnutím Rady z 19. decembra 1994 (ďalej len „VVU“).

9 Podľa článku 10 ods. 2 VVU, pokiaľ ide o úradníkov, počet odpracovaných rokov, ktoré sa majú zohľadniť, sa vypočíta na základe celkovej prevedenej sumy po odpočítaní jednoduchého úroku vo výške 3,5 % ročne za obdobie odo dňa vymenovania do

stálej služby až do času skutočného prevodu uvedenej sumy na účet Spoločenstva. Tento úrok sa neodpočíta za obdobia, počas ktorých nebola prevoditeľná suma valorizovaná alebo zvýšená o úroky dôchodkovým fondom, do ktorého patrila dotknutá osoba pred nástupom do služby v Spoločenstvách.

10 Článok 10 ods. 3 a 4 VVU (dva nižšie uvedené vzorce sa v ďalšom texte označujú ako „prepočítacie vzorce“) stanovuje:

„3. Počet započítaných odpracovaných rokov sa vypočíta:

— prepočítaním prevedenej sumy (S) na teoretický príjem (P) na základe poistnomatematických hodnôt (H) stanovených v článku 39 prílohy VIII [služobného poriadku] podľa vzorca P = S/H,

— prepočítaním tohto príjmu (P) na odpracované roky (R) pre zákonný dôchodok podľa základného ročného platu (Z) zodpovedajúceho platovej triede, v ktorej bol úradník vymenovaný do stálej služby… podľa vzorca R = Px100/Zx2.

Počet započítaných odpracovaných rokov však v žiadnom prípade nemôže prekročiť počet rokov, počas ktorých bola dotknutá osoba pred nástupom do funkcie v Spoločenstvách účastníkom povinného systému dôchodkového zabezpečenia.

4. Suma prevedená na účet Spoločenstva v inej mene ako v belgických frankoch sa na účely zistenia počtu odpracovaných rokov prepočíta na belgické franky takto:

…

b) pri úradníkoch vymenovaných do stálej služby po 31. decembri 1971… sa prevedená suma pomerne rozdelí podľa období, počas ktorých boli nadobudnuté práva na dôchodok zodpovedajúce tejto sume, tzn. jednak podľa dĺžky obdobia pred 1. januárom 1972 a jednak podľa dĺžky obdobia po 31. decembri 1971.

Časť sumy pripadajúca na obdobie pred 1. januárom 1972 sa prepočíta na základe parít prijatých Medzinárodným menovým fondom, ktoré boli platné k 31. decembru 1971.

Časť sumy pripadajúca na obdobie po 31. decembri 1972 sa prepočíta na základe priemerného aktualizovaného kurzu, ktorý Komisia stanovila na obdobie od 1. januára 1972 až do dátumu vymenovania úradníka do stálej služby [ďalej len ‚variant i)']…

Na žiadosť úradníka… sa suma (S) zohľadňovaná pri výpočte prepočíta na základe aktualizovaného kurzu platného v čase prevodu. V takom prípade je platom (P) a poistno-matematickou hodnotou (H), ktoré sa zohľadnia pri výpočte odpracovaných rokov, plat zodpovedajúci platovej triede, v ktorej bol úradník vymenovaný do stálej služby…, platný v čase prevodu a poistno-matematická hodnota zodpovedajúca veku úradníka [ďalej len ‚variant ii)']…" [*neoficiálny preklad*].

11 Tabuľka poistno-matematických ekvivalentov na účely článku 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, obsiahnutá v rozhodnutí Rady z 13. júla 1992, stanovuje pre obidve pohlavia, pokiaľ ide o vekovú skupinu od 30 do 50 rokov, tieto hodnoty:

Vek	*Muži*	*Ženy*
30	9,667	10,269
31	9,811	10,426
32	9,956	10,586
33	10,102	10,746
34	10,249	10,908
35	10,397	11,071
36	10,546	11,236
37	10,695	11,402
38	10,846	11,569
39	10,998	11,739
40	11,154	11,912
41	11,308	12,034
42	11,465	12,261
43	11,625	12,441
44	11,788	12,626
45	11,955	12,816
46	12,127	13,013
47	12,302	13,215
48	12,480	13,422
49	12,661	13,633
50	12,847	13,850

12 Podľa článku 31 služobného poriadku sú vybraní uchádzači vymenovaní za úradníkov kategórie A alebo jazykovej služby v základnej platovej triede svojej kategórie alebo služby. Menovací orgán sa však v rámci určitých obmedzení môže odchýliť od ustanovení tohto článku.

13 Článok 1 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 626/95 z 20. marca 1995 o zavedení osobitných a dočasných opatrení na prijímanie úradníkov Európskych spoločenstiev pri príležitosti pristúpenia Rakúska, Fínska a Švédska [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 66, s. 1) stanovuje, že až do 31. decembra 1999 môžu byť voľné miesta obsadzované vymenovaním rakúskych, fínskych a švédskych občanov odchýlením sa okrem iného od článku 31 služobného poriadku, a to až do maximálneho počtu pracovných miest stanovených na tento účel v rámci rozpočtových rokovaní príslušných inštitúcií.

Skutkové okolnosti

14 Pani Lindorfer, rakúska štátna príslušníčka, nastúpila do služby v Rade 16. septembra 1996. Dňa 16. júna 1997 bola vymenovaná do stálej služby a zaradená do platovej triedy A5 a platového stupňa 2. Pred nástupom do služby v Rade pracovala 13 rokov a tri mesiace v Rakúsku. Počas tohto obdobia platila poistné v rakúskom systéme dôchodkového zabezpečenia.

15 Dňa 15. mája 1999 požiadala pani Lindorfer na základe článku 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku o prevod paušálnej nominálnej hodnoty práv na starobný dôchodok, ktoré získala v rakúskom systéme, do systému Spoločenstva.

16 Dňa 18. februára 2000 rakúsky penzijný fond informoval pani Lindorfer, že paušálna nominálna hodnota jej práv na starobný dôchodok bola k 1. marcu 2000 predbežne stanovená na 1 306 712,23 ATS. Bolo jej tiež oznámené, že nemá nárok na starobný dôchodok v Rakúsku, pretože neplatila poistné počas požadovaného obdobia najmenej 180 mesiacov. Bolo jej však navrhnuté, aby „odkúpila" zostávajúcich 21 mesiacov účastníctva v systéme zaplatením sumy 237 963,6 ATS. Pani Lindorfer na tento návrh nereagovala.

17 Dňa 28. marca 2000 oddelenie „Dôchodky" generálneho sekretariátu Rady zaslalo pani Lindorfer oznámenie, ku ktorému bol pripojený výpočet s názvom „Výpočet odpracovaných rokov na účely starobného dôchodku, ktoré sa zohľadnia podľa článku 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku". Podľa tohto listu odpracované roky zodpovedajúce prevoditeľnej sume predstavujú 5 rokov, 3 mesiace a 24 dní.

18 Dňa 12. septembra 2000 pani Lindorfer oznámila oddeleniu „Dôchodky", že „v zásade súhlasí" s prevodom paušálnej nominálnej hodnoty práv na starobný dôchodok, ktoré získala v Rakúsku. Spochybnila však počet odpracovaných rokov uvedený v citovanom výpočte z dôvodu, že metóda výpočtu použitá Radou je diskriminačná a netransparentná. Napokon tiež požiadala o určité informácie.

19 Dňa 29. septembra 2000 rakúsky penzijný fond stanovil výšku prevoditeľnej sumy na 1 337 136,07 ATS.

20 Pani Lindorfer bola v oznámení z 3. novembra 2000, ktoré jej bolo doručené 7. novembra 2000, informovaná o spornom rozhodnutí. Dňa 2. februára 2001 podala proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť na základe článku 90 ods. 2 služobného poriadku, ktorú neskôr, 25. apríla 2001, doplnila.

21 Rozhodnutím z 31. mája 2001 Rada túto sťažnosť zamietla.

Žaloba pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

22 Dňa 5. septembra 2001 pani Lindorfer podala na Súd prvého stupňa žalobu, v ktorej sa domáhala zrušenia sporného rozhodnutia, ďalej zrušenia rozhodnutia, ktorým bola zamietnutá jej sťažnosť, ako aj toho, aby bola Rada zaviazaná nanovo určiť, tentokrát na základe správne určeného právneho základu, počet odpracovaných rokov, ktoré sa zohľadnia na účely jej dôchodku zo Spoločenstva v nadväznosti na prevod jej práv na starobný dôchodok, ktoré získala v Rakúsku.

23 Na podporu svojej žaloby pani Lindorfer uviedla v podstate dva dôvody. Prvý bol založený na protiprávnosti článku 10 ods. 3 a 4 VVU a druhý na protiprávnosti článku 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku. Tvrdila, že prvé uvedené ustanovenie je v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania, rovnako ako druhé, ktoré tiež odporuje zásade slobodného pohybu pracovníkov.

24 Pokiaľ ide o prvý žalobný dôvod založený na protiprávnosti článku 10 ods. 3 a 4 VVU, Súd prvého stupňa dospel k záveru, že všetky štyri výhrady, ktoré pani Lindorfer uviedla na jeho podporu, treba zamietnuť ako neprípustné.

25 Pokiaľ ide o prvú výhradu v rámci prvého žalobného dôvodu, t. j. kritiku pani Lindorfer v súvislosti s tým, že v prepočítacom vzorci sa platová trieda, v ktorej je úradník vymenovaný do stálej služby, posudzuje rovnako u úradníkov, ktorí sú prijatí do základnej platovej triedy svojej kategórie, ako u úradníkov, ktorí sú prijatí do

vyššej platovej triedy, Súd prvého stupňa pripomenul, že VVU vykonáva článok 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, ktorého druhý odsek stanovuje, „že orgán [inštitúcia — *neoficiálny preklad*], v ktor[ej] je úradník zamestnaný, určí s ohľadom na jeho triedu pri prijatí do trvalého služobného pomeru počet rokov zamestnania potrebných na odchod do dôchodku, ktoré sa mu započítajú v rámci jeho vlastného systému dôchodkového zabezpečenia za predchádzajúce obdobie služby na základe čiastky poistno-technického ekvivalentu [poistno-matematického ekvivalentu — *neoficiálny preklad*] alebo čiastok vrátených spôsobom uvedeným vyššie“.

26 Súd prvého stupňa tiež pripomenul, že podľa ustálenej judikatúry sa u úradníka, ktorý žiada o prevod svojich práv na starobný dôchodok, ktoré získal v rámci vnútroštátneho systému dôchodkového zabezpečenia, do systému Spoločenstva, pri výpočte započítaných odpracovaných rokov zohľadní platová trieda, v ktorej bol prijatý do stálej služby (rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. júna 2002, Youssouroum/Rada, T-106/01, Zb. VS s. I-A-93 a II-435, bod 34 a tam citovaná judikatúra).

27 Súd prvého stupňa usúdil, že hoci prepočítací vzorec má za následok, že čím je základný plat vyšší, tým je nižší počet započítaných odpracovaných rokov, nemožno z toho vyvodiť existenciu diskriminačného zaobchádzania, pretože diskriminácia môže spočívať len v uplatnení odlišných pravidiel na porovnateľné situácie.

28 Preto novoprijatý úradník zaradený do platovej triedy A5 má väčšiu šancu skončiť svoj služobný postup vo vyššej platovej triede ako úradník, ktorý je pri prijatí do zamestnania zaradený do platovej triedy A7, a teda aj väčšiu šancu získať vyšší plat a vyššie práva na starobný dôchodok.

29 Pokiaľ ide o druhú výhradu v rámci prvého žalobného dôvodu, t. j. kritiku skutočnosti, že článok 10 ods. 4 VVU zakotvuje menový prevod sumy prevedenej na účet Spoločenstva v inej mene ako v belgických frankoch, Súd prvého stupňa dospel na

základe písomností pani Lindorfer a jej vysvetlení na pojednávaní k zisteniu, že pani Lindorfer nespochybňuje ani tak nutnosť prevodu prevedenej sumy na belgické franky alebo na eurá, ako skôr dôsledky tohto prevodu v závislosti od toho, či sa uplatní variant i), alebo variant ii).

30 Súd prvého stupňa túto výhradu zamietol a v bodoch 76 a 77 napadnutého rozsudku uviedol:

„76 Porovnania [p. Lindorfer], ktoré uskutočnila s cieľom preukázať dôvodnosť svojich tvrdení, totiž nie sú vôbec presvedčivé. V prvej tabuľke, ktorú predložila…, porovnáva svoju situáciu so situáciou úradníka, ktorý je iného pohlavia a veku a ktorého platový stupeň pri prijatí do služby je iný ako jej, pričom tieto okolnosti majú význam pri výpočte započítaných odpracovaných rokov. Okrem toho, ako správne uviedla Rada v odpovedi na jednu z písomných otázok Súdu prvého stupňa, vôbec nebolo preukázané, že [pani Lindorfer] vychádzala pri výpočtoch obsiahnutých v tejto tabuľke z toho istého dátumu. Ďalšie jej výpočty… sú takisto neprijateľné, pretože spočívajú na nesprávnych premisách. Výpočty, ktoré predkladá, sú tak skreslené skutočnosťou, že uplatňuje variant i) na sumy vyjadrené v rôznych národných menách a získané prepočtom rovnakej prevedenej sumy vyjadrenej v rakúskych šilingoch na základe „aktuálnych sadzieb“, ktoré zjavne zodpovedajú prepočítaciemu kurzu eura a týchto národných mien platnému od 1. januára 1999. Pritom je jasné, že v priebehu 27 rokov činnosti pred nástupom do služby v Spoločenstvách, ktoré uvádza [pani Lindorfer], došlo v kurzoch týchto národných mien k zmenám, niekedy aj významným. Okrem toho je potrebné si všimnúť, že v rámci svojho príkladu uplatnenia variantu i) na sumu vyjadrenú v belgických frankoch [pani Lindorfer] najprv nevykonala prepočet na základe „aktuálnych sadzieb“ a že v rámci svojho príkladu uplatnenia tohto variantu na sumu vyjadrenú v gréckych drachmách zdá sa použila prepočítací kurz eura voči gréckej drachme platný od 1. januára 2001. Okrem toho v prípade súm prepočítaných na grécke drachmy, španielske pesety a portugalské escudá, zdá sa, vykonala výpočty k 1. januáru 1999.

77 Okrem toho z vysvetlení poskytnutých Radou vyplýva, že skutočnosť, že uplatnenie variantu i) na sumu prevedenú z penzijného fondu krajiny „so slabou menou“ môže byť výhodnejšie ako uplatnenie variantu ii) na sumu prevedenú najprv z penzijného fondu krajiny „so silnou menou“, nie je dôsledkom pravidiel Spoločenstva, ale fluktuácie jednotlivých národných mien, tzn. okolností mimo rámca činnosti Spoločenstiev. Je preto potrebné poznamenať, že španielska peseta a portugalské escudo, ktoré [pani Lindorfer] použila vo svojich porovnávacích príkladoch, boli v priebehu 90. rokov viackrát devalvované.“

31 Súd prvého stupňa zamietol tiež tretiu výhradu prvého žalobného dôvodu. Podstata jeho argumentácie bola vysvetlená takto:

„81 … [pani Lindorfer] nemôže vyvodiť presvedčivý argument z toho, že v rámci dôchodkového systému Spoločenstva sa nerobí rozdiel medzi pohlaviami, pokiaľ ide o príspevky úradníkov a vek odchodu do dôchodku.

82 Po prvé porovnáva dve kategórie úradníkov, ktoré sa nachádzajú v odlišných situáciách, a síce na jednej strane úradníkov, ktorí si dávajú previesť poistno-matematický ekvivalent alebo paušálnu nominálnu hodnotu práv na starobný dôchodok, ktoré získali na základe činnosti vykonávanej pred nástupom do služby v Spoločenstvách, a na druhej úradníkov, ktorí prispievajú do dôchodkového systému Spoločenstva z dôvodu svojej činnosti u niektorej inštitúcie Spoločenstva.

83 Po druhé uplatnenie rozdielnych faktorov podľa pohlavia a veku na účely výpočtu započítaných odpracovaných rokov je objektívne odôvodnené potrebou zabezpečiť riadnu finančnú správu dôchodkového systému Spoločenstva. Ak totiž

na základe článku 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku úradník nechá vo forme poistno-matematického ekvivalentu alebo vo forme paušálnej nominálnej hodnoty previesť do rozpočtu Spoločenstva kapitál predstavujúci práva na starobný dôchodok, ktoré získal pred nástupom do služby v Spoločenstve, ako protihodnotu získava nárok na budúce plnenia v rámci dôchodkového systému Spoločenstva, čo je nárok vyjadrený uznanými odpracovanými rokmi, ktorého výška závisí od počtu týchto odpracovaných rokov, ktorý sa mu uzná. Aby sa dala určiť skutočná hodnota tohto práva, musí dotknutá inštitúcia Spoločenstva zohľadniť istú sériu skutočností, medzi nimi napríklad pravdepodobnú dĺžku obdobia, počas ktorého sa kapitál vnesený dotknutou osobou bude nachádzať v rozpočte Spoločenstva, jeho predpokladaný služobný postup, pravdepodobnosť, že mu budú vyplatené dávky a pravdepodobné trvanie vyplácania dávok. Pritom je jasné, že tieto skutočnosti závisia predovšetkým od pohlavia a veku dotknutej osoby v čase jej vstupu do dôchodkového systému Spoločenstva. Jednak je známou skutočnosťou, že štatisticky sa ženy dožívajú vyššieho veku ako muži. Ďalej pravdepodobnosť, že osoba, ktorá vstúpi do služby v Spoločenstvách vo veku vzdialenom veku odchodu do dôchodku, zomrie pred dosiahnutím tohto veku, je vyššia ako u osoby prijatej do zamestnania vo veku blížiacom sa veku, v ktorom môže uplatniť svoje práva na starobný dôchodok. Okrem toho táto osoba ponechá v rozpočte Spoločenstva kapitál, ktorý priniesla, dlhšie ako osoba blížiaca sa veku odchodu do dôchodku. Inak povedané, také faktory ako trvanie služby od dátumu prijatia dotknutej soby do zamestnania až do jej odchodu do dôchodku, ako aj pravdepodobná dĺžka poberania starobného dôchodku zo Spoločenstva, určená podľa štatistických údajov, priamo ovplyvňujú finančnú zodpovednosť Spoločenstiev voči každému individuálne dotknutému úradníkovi a riadna finančná správa dôchodkového systému sociálneho zabezpečenia Spoločenstva si vyžaduje zohľadnenie týchto faktorov a ich správne vyhodnotenie. Je preto úplne namieste, že Rada vo svojom prepočítacom vzorci zohľadňuje poistno-matematické faktory súvisiace s vekom a pohlavím dotknutej osoby.“

32 Súd prvého stupňa napokon zamietol štvrtú výhradu prvého žalobného dôvodu, v ktorej sa kritizuje, že parametre prepočítacieho vzorca podľa článku 10 ods. 3 a 4 VVU sa zohľadňujú s odkazom na rôzne dátumy podľa toho, či je prevedená suma prepočítaná na základe variantu i), alebo variantu ii).

33 Súd prvého stupňa konštatoval, že tvrdenie pani Lindorfer, že variant ii) vychádza z platu zodpovedajúceho platovej triede dotknutej osoby v čase skutočného prevodu predmetnej sumy vnútroštátnym penzijným fondom, spočíva na nesprávnom pochopení článku 10 ods. 4 VVU, pretože v tomto kontexte sa do úvahy berie plat zodpovedajúci platovej triede, v ktorej bol úradník vymenovaný do stálej služby, tak ako bol aktualizovaný ku dňu skutočného prevodu. Súd prvého stupňa považoval za odôvodnené, že sa ako referencia pre každý variant a pre ostatné parametre prepočítacieho vzorca používa presný dátum.

34 Pri druhom žalobnom dôvode založenom na protiprávnosti článku 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku Súd prvého stupňa v bodoch 99 až 106 napadnutého rozsudku rozhodol, že argumenty pani Lindorfer, ktorými sa snažila preukázať, že toto ustanovenie nie je zlučiteľné so zásadami rovnosti zaobchádzania a voľného pohybu pracovníkov, nemožno prijať.

35 Súd prvého stupňa považoval za absolútne neopodstatnené tvrdenie pani Lindorfer, že „systém prevodu ako taký“, ktorý zavedený týmto ustanovením, znevýhodňuje úradníkov, ktorí začínajú svoj služobný postup v Spoločenstve neskôr, v porovnaní s tými, ktorí ho začínajú skôr.

36 Súd prvého stupňa sa domnieval, že pani Lindorfer vôbec nepreukázala, že práva, ktoré získala na základe svojej činnosti pred nástupom do služby v Spoločenstvách, nemôžu byť zachované v jej prospech a zohľadnené v dôchodkovom systéme Spoločenstva. Zdôraznil, že vzhľadom na to, že ide o rozdielne systémy, nie je nenormálne, že počet odpracovaných rokov, ktorý sa zohľadní na účely starobného dôchodku zo Spoločenstva, sa líši od počtu odpracovaných rokov, ktoré zohľadní vnútroštátny alebo medzinárodný orgán. Pripomenul tiež, že pani Lindorfer mala možnosť odkúpiť 21 mesiacov, ktoré jej chýbali do plného počtu 180 mesiacov potrebných na získanie nároku na starobný dôchodok v rakúskom systéme, a zachovať si tak vnútroštátne práva na starobný dôchodok, a že prevod paušálnej nominálnej hodnoty práv na starobný dôchodok do systému Spoločenstva bol jednou z možností, ktorú si slobodne zvolila.

37 Podľa Súdu prvého stupňa tiež nemožno tvrdiť, že článok 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku narušuje voľný pohyb pracovníkov. Naopak, toto ustanovenie uľahčuje plný výkon tejto základnej slobody, najmä tým, že umožňuje osobe usadenej v jednom členskom štáte prijať zamestnanie v niektorej inštitúcii Spoločenstva bez toho, aby stratila práva na starobný dôchodok, ktoré získala na základe svojej predchádzajúcej pracovnej činnosti.

38 Súd prvého stupňa vec uzavrel tak, že pani Lindorfer nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by spochybnil zákonnosť článku 10 ods. 3 a 4 VVU alebo článku 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, a žalobu zamietol.

Konanie pred Súdnym dvorom

39 Rozhodnutím zo 7. júna 2005 Súdny dvor rozhodol postúpiť vec prvej komore. Keďže žiaden z účastníkov konania nežiadal, aby boli vypočuté jeho ústne pripomienky, Súdny dvor rozhodol, že o veci rozhodne bez vypočutia prednesov. Generálny advokát predniesol svoje návrhy na pojednávaní 27. októbra 2005, po ktorom sa skončila ústna časť konania.

40 Prvá komora 1. decembra 2005 v súlade s článkom 44 ods. 4 a článkom 118 rokovacieho poriadku rozhodla postúpiť vec Súdnemu dvoru, aby ju pridelil širšiemu zloženiu.

41 Súdny dvor uznesením z 26. apríla 2006 nariadil opätovné otvorenie ústnej časti konania a pojednávanie. Účastníci konania a v súlade s článkom 24 druhým odsekom Štatútu Súdneho dvora aj Komisia boli vyzvaní, aby sa vyjadrili k otázkam položeným v uznesení.

42 V nadväznosti na vypočutie prednesov 28. júna 2006 a prednes návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 30. novembra 2006 bola ústna časť konania ukončená.

Návrhy účastníkov konania

43 Pani Lindorfer vo svojom odvolaní, na ktorého podporu uvádza tri dôvody, navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— zrušil sporné rozhodnutie, a pokiaľ je to nutné, zrušil rozhodnutie Rady z 31. mája 2001, ktorým bola zamietnutá sťažnosť,

— zaviazal Radu, aby nanovo určila odpracované roky, ktoré sa zohľadnia,

— zaviazal Radu na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania.

44 Rada žiada Súdny dvor, aby:

— zamietol odvolanie a

— zaviazal pani Lindorfer na náhradu trov konania.

O odvolaní

45 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry z článku 225 ES, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora a článku 112 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vyplýva, že v odvolaní musí byť presne uvedené, ktoré časti rozsudku, ktorého zrušenie sa navrhuje, sa napádajú, ako aj právne argumenty, ktoré tento návrh osobitným spôsobom podporujú (rozsudky zo 6. marca 2003, Interporc/Komisia, C-41/00 P, Zb. s. I-2125, bod 15; z 12. septembra 2006, Reynolds Tobacco a i./Komisia, C-131/03 P, Zb. s. I-7795, bod 49, a z 27. februára 2007, Segi a i./Rada, C-355/04 P, Zb. s. I-1657, bod 22).

46 Súdny dvor preskúma odvolanie vo svetle tejto judikatúry.

O prvom odvolacom dôvode založenom jednak na porušení zásady zákazu diskriminácie na základe pohlavia a jednak na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku v tejto súvislosti

Argumentácia účastníkov konania

47 V prvom odvolacom dôvode pani Lindorfer tvrdí, že Súd prvého stupňa porušil článok 141 ES a v širšom rámci aj zásadu zákazu diskriminácie na základe pohlavia, keď v bode 83 napadnutého rozsudku usúdil, že uplatnenie rozdielnych faktorov v závislosti od pohlavia pri výpočte započítaných odpracovaných rokov je objektívne odôvodnené potrebou zabezpečiť riadnu správu dôchodkového systému Spoločenstva.

48 Podľa pani Lindorfer diskriminácia na základe pohlavia, ktorá má údajne zohľadniť dlhšiu očakávanú dĺžku života u žien, nie je potrebná na zabezpečenie finančnej rovnováhy uvedeného systému, čoho dôkazom je skutočnosť, že ani príspevky úradníkov, ani vek na získanie nároku na starobný dôchodok sa neurčujú podľa pohlavia. Súd prvého stupňa samozrejme zamietol toto tvrdenie žalobkyne, keď v bode 82 napadnutého rozsudku potvrdil, že žalobkyňa porovnáva dve neporovnateľné kategórie úradníkov, neodôvodnil však, prečo sa takéto porovnanie nemôže uskutočniť.

49 Rada tvrdí, že článok 141 ES nemožno na túto vec uplatniť a že relevantnú judikatúru tu predstavuje rozsudok z 22. decembra 1993, Neath (C-152/91, Zb. s. I-6935). Domnieva sa, že pani Lindorfer tým, že sa oprela o rozsudky vydané v inom kontexte, než aký je v tomto spore, vôbec nepreukázala, že kapitál vnesený prevodom je protihodnotou zamestnaneckého vzťahu so Spoločenstvami. Rada preto tvrdí, že prevodný mechanizmus zodpovedá umiestneniu kapitálu vytvoreného mimo tohto zamestnaneckého vzťahu so Spoločenstvami do dôchodkového systému Spoločenstva zo strany úradníka.

Posúdenie Súdnym dvorom

50 Je namieste konštatovať, že pani Lindorfer tým, že sa odvoláva na porušenie zásady zákazu diskriminácie a zásady rovnosti zaobchádzania s mužmi a ženami zo strany Súdu prvého stupňa, vlastne tvrdí, že bola porušená jedna z hlavných zásad chránených právnym poriadkom Spoločenstva. V tejto súvislosti je tiež potrebné zdôrazniť, že článok 141 ES a rôzne odvodené právne predpisy, na ktoré odkazuje pani Lindorfer, ako aj článok 1a ods. 1 služobného poriadku, sú špecifickým vyjadrením všeobecnej zásady rovnosti pohlaví.

51 Súdny dvor zdôraznil, že normotvorca Spoločenstva má pri stanovení pravidiel týkajúcich sa prevodu práv na starobný dôchodok, ktoré úradníci získali vo vnútroštátnom systéme, povinnosť rešpektovať zásadu rovnosti zaobchádzania. Musí sa preto vyhnúť stanoveniu takých pravidiel, na základe ktorých by sa s úradníkmi zaobchádzalo nerovným spôsobom, okrem prípadov, keď situácia dotknutých osôb v čase ich nástupu do služby v Spoločenstvách odôvodňuje rozdielne zaobchádzanie na základe osobitných čŕt systému, v ktorom boli získané práva na dôchodok, alebo na základe absencie týchto práv (pokiaľ ide o zásadu rovnosti zaobchádzania, pozri rozsudok zo 14. júna 1990, Weiser, C-37/89, Zb. s. I-2395, bod 14).

52 Súd prvého stupňa nepovažoval za diskriminačné, že ženy získavajú pri prevode svojich práv na dôchodok do systému Spoločenstva vzhľadom na svoje vyššie poistno-matematické hodnoty menej započítaných odpracovaných rokov ako muži. V bodoch 81 až 83 napadnutého rozsudku uviedol, že pani Lindorfer nemôže argumentovať tým, že v tomto systéme sa, pokiaľ ide o príspevky úradníkov, nerobia rozdiely na základe pohlavia, pretože úradníci, ktorí takto prispievajú so dôchodkového systému Spoločenstva na základe svojej činnosti v niektorej z inštitúcií Spoločenstva, sú v inej situácii ako úradníci, ktorí do Spoločenstva nechávajú previesť poistno-matematický ekvivalent alebo paušálnu nominálnu hodnotu práv na starobný dôchodok, ktoré získali z dôvodu svojej činnosti pred nástupom do služby v Spoločenstvách. Podľa Súdu prvého stupňa je uplatňovanie rozdielnych faktorov na základe pohlavia pri výpočte započítaných odpracovaných rokov v každom prípade objektívne odôvodnené potrebou zabezpečiť riadnu finančnú správu tohto systému.

53 V tejto súvislosti je po prvé potrebné zdôrazniť, že Súd prvého stupňa nevysvetlil, prečo sa tieto dve kategórie úradníkov nachádzajú v situáciách, ktoré nie sú porovnateľné z hľadiska posúdenia prípadnej existencie diskriminácie na základe pohlavia pri prevode práv na dôchodok do systému Spoločenstva, ktoré mal vykonať.

54 V bode 86 napadnutého rozsudku totiž Súd prvého stupňa skutočne nevysvetlil, na akých kritériách, iných než pohlavie, má byť podľa neho založené rozdielne zaobchádzanie s mužmi a ženami, ktorí prevádzajú svoje práva na dôchodok do systému Spoločenstva, ak takéto rozlišovanie neexistuje, pokiaľ ide o príspevky odvádzané z platu úradníkov mužského a ženského pohlavia.

55 Okrem toho treba dodať, že napriek tomu, že nebola zmienka o článku 1a ods. 1 služobného poriadku, toto ustanovenie, zavedené nariadením č. 781/98 a účinné v čase výpočtu odpracovaných rokov pani Lindorfer, stanovuje, že „úradníci majú pri uplatňovaní tohto služobného poriadku právo na rovnaké zaobchádzanie bez diskriminácie na základe… pohlavia…“.

56 Po druhé, pokiaľ ide o odôvodnenie tohto rozdielneho zaobchádzania s mužmi a ženami potrebou riadnej finančnej správy dôchodkového systému Spoločenstva, takýto argument nemožno použiť ako odôvodnenie potreby vyšších poistno-matematických hodnôt u žien.

57 V tejto súvislosti totiž stačí pripomenúť, že rovnaká úroveň príspevkov odvádzaných z platov úradníkov mužského a ženského pohlavia túto správu nenarúša.

58 Navyše dôkazom toho, že túto rovnováhu možno dosiahnuť prostredníctvom „pohlavne neutrálnych“ poistno-matematických hodnôt, je aj skutočnosť, že následne po skutkových okolnostiach tohto sporu sa inštitúcie rozhodli používať takéto hodnoty, ako to vyplýva z odpovedí Rady a Komisie na otázky Súdneho dvora.

59 Súd prvého stupňa sa preto mýlil, keď rozhodol, že pani Lindorfer nebola diskriminovaná na základe pohlavia.

60 Prvý odvolací dôvod je preto dôvodný.

O druhom žalobnom dôvode založenom jednak na porušení zásady rovnosti zaobchádzania v tom zmysle, že s úradníkmi, ktorí začínajú služobný postup neskôr, sa zaobchádza nepriaznivejšie, a jednak na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku v tejto súvislosti

Argumentácia účastníkov konania

61 Pani Lindorfer sa domnieva, že Súd prvého stupňa porušil zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že neuznal, že s ňou bolo z dôvodu, že svoj úradný postup v Spoločenstvách začala neskôr, zaobchádzané nepriaznivejšie než s úradníkmi, ktorí sú v službe dlhší čas. Podľa nej totiž systém prevodu znevýhodňuje úradníkov, ktorí začnú svoj úradný postup v niektorej inštitúcii Spoločenstva neskôr, v porovnaní s tými, ktorí ho začnú omnoho skôr. P. Lindorfer okrem toho v bode 67 napadnutého rozsudku tvrdí, že Súd prvého stupňa porušil povinnosť odôvodnenia, keď zamietol ňou navrhované porovnanie medzi jej situáciou a situáciou úradníka, ktorý prispieval len do systému Spoločenstva.

62 Podľa Rady situácia úradníkov, „ktorí vždy pracovali v niektorej z inštitúcií“, a teda nemusia prevádzať práva z vnútroštátneho systému, a situácia „úradníkov, ktorí nastúpili do služby neskôr“, t. j. tých, ktorí prevádzajú svoje práva z vnútroštátneho systému do dôchodkového systému Spoločenstva, nie sú porovnateľné. Rada dopĺňa, že ak by boli tieto situácie porovnateľné, autori služobného poriadku by neboli museli zaviesť systém prevodu kapitálu na odpracované roky a bolo by bývalo jednoduchšie uznávať „úradníkom, ktorí nastúpili do služby neskôr“, rovnaký počet odpracovaných rokov v dôchodkovom systéme Spoločenstva, ako je počet rokov, počas ktorých boli platené príspevky vo vnútroštátnom systéme.

Posúdenie Súdnym dvorom

63 Je potrebné pripomenúť, že zásada rovnosti zaobchádzania alebo zákazu diskriminácie vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a s rôznymi situáciami rovnako, pokiaľ to nie je objektívne odôvodnené (rozsudky z 10. januára 2006, IATA a ELFAA, C-344/04, Zb. s. I-403, bod 95, a z 12. septembra 2006, Eman a Sevinger, C-300/04, Zb. s. I-8055, bod 57).

64 Keďže pani Lindorfer, ktorá nastúpila do služby v jednej z inštitúcií Spoločenstva po tom, čo počas určitého obdobia platila príspevky v rámci rakúskeho dôchodkového systému, tvrdí, že s ňou nebolo zaobchádzané rovnako ako s úradníkom, ktorý do služby nastúpil skôr a prispieval do dôchodkového systému Spoločenstva počas určitého obdobia, je potrebné overiť, či sú tieto dve situácie porovnateľné.

65 V dôchodkovom systéme Spoločenstva, ako zdôraznila generálna advokátka v bode 28 svojich návrhov, sa úradníkom v starobnom dôchodku vypláca určitý percentuálny podiel ich posledného platu. Výška starobného dôchodku tak závisí jednak od služobného postupu úradníka v službe v Spoločenstvách, ktorý sa odzrkadľuje v jeho poslednom plate, a jednak od dĺžky jeho zamestnania v Spoločenstvách. V takomto systéme starobný dôchodok absolútne nezávisí od celkovej výšky príspevkov odvedených počas rokov služby.

66 Prípad úradníka, ktorý do systému Spoločenstva prevádza vo forme kapitálu práva na dôchodok predtým získané v rámci vnútroštátneho systému, nespadá do tohto rámca. Počet započítaných odpracovaných rokov tohto úradníka totiž v súlade s článkom 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku závisí od prevedeného kapitálu a platovej triedy, v ktorej bol vymenovaný do stálej služby. Výška starobného dôchodku, na ktorý bude mať úradník nárok na konci svojho služobného postupu, je

vymedzená jeho posledným platom a dĺžkou jeho pôsobenia v službe Spoločenstiev, ku ktorej sa pripočítajú odpracované roky určené podľa vloženého kapitálu.

67 Suma peňazí, ktorou úradník prispeje do rozpočtu Spoločenstva, a časové obdobie venované službe v inštitúciách Spoločenstva pritom nepredstavujú porovnateľné hodnoty.

68 Je preto potrebné konštatovať, že pani Lindorfer, ktorá v čase nástupu do funkcie v Spoločenstvách previedla do dôchodkového systému Spoločenstva kapitál zodpovedajúci právam, ktoré získala vo vnútroštátnom systéme, sa nenachádza v rovnakej situácii ako úradník, ktorý nastúpil do služby v Spoločenstvách skôr a od toho času prispieval do dôchodkového systému Spoločenstva formou odvodov z platu.

69 Pokiaľ ide o údajné nedostatočné odôvodnenie, je namieste konštatovať, že Súd prvého stupňa v bodoch 64 až 68 napadnutého rozsudku preskúmal jednotlivé skutočnosti charakterizujúce služobný postup úradníka prijatého na začiatku jeho profesionálnej dráhy a takého úradníka, akým je pani Lindorfer, ktorá predtým pracovala a prispievala do vnútroštátneho dôchodkového systému.

70 Je preto potrebné dospieť k záveru, že Súd prvého stupňa jednak správne konštatoval, že keďže sa pani Lindorfer nenachádzala v situácii porovnateľnej so situáciou úradníka, ktorý bol prijatý do služby na začiatku svojej profesionálnej dráhy, nemôže tvrdiť, že s ňou bolo zaobchádzané inak ako s týmto úradníkom, a takisto tento súd neporušil povinnosť odôvodnenia.

71 Druhý odvolací dôvod preto treba zamietnuť.

O treťom odvolacom dôvode založenom jednak na porušení zásady rovnosti zaobchádzania vyplývajúcom z použitia prepočítacích vzorcov a jednak z absencie spodnej hranice, pokiaľ ide o počet započítaných odpracovaných rokov

Argumentácia účastníkov konania

72 Pani Lindorfer napáda body 76 a 77 napadnutého rozsudku a tvrdí, že Súd prvého stupňa tým, že nepripustil, že s ňou bolo nepriaznivo zaobchádzané z dôvodu, že vykonala prevod práv na starobný dôchodok z penzijného fondu tzv. krajiny „so silnou menou", v porovnaní s úradníkmi, ktorí takýto prevod uskutočnili z penzijného fondu tzv. krajiny „so slabou menou", porušil zásadu rovnosti zaobchádzania.

73 Pani Lindorfer tvrdí, že Súd prvého stupňa sa nemal v súvislosti s prepočítacími vzorcami stanovenými v článku 10 ods. 4 VVU uspokojiť s konštatovaním, že skutočnosť, že uplatnenie variantu i) na sumu prevedenú z penzijného fondu tzv. krajiny „so slabou menou" môže byť výhodnejšie ako uplatnenie variantu ii) na sumu prevedenú z penzijného fondu tzv. krajiny „so silnou menou", je dôsledkom fluktuácie národných mien a nie pravidiel Spoločenstva.

74 Pani Lindorfer zastáva názor, že Súd prvého stupňa mal konštatovať jednak to, že Rada sa rozhodla uplatniť na sumy prevedené najprv z penzijného fondu tzv. krajiny „so slabou menou" výhodnejšie zaobchádzanie ako na sumy prevedené najprv z penzijného fondu tzv. krajiny „so silnou menou", a jednak, že Rada nemôže ponechať diskriminačné vzorce v platnosti.

75 Okrem toho si pani Lindorfer kladie otázky týkajúce sa absencie spodnej hranice, pokiaľ ide o počet započítaných odpracovaných rokov v prípade prevodu práv na starobný dôchodok z tzv. krajiny „so silnou menou“, ak počet odpracovaných rokov, ktoré je možné uznať v dôchodkovom systéme Spoločenstva v nadväznosti na prevod z tzv. krajiny „so slabou menou“, je obmedzený hornou hranicou, aby sa vyhlo tomu, že prekročí počet odpracovaných rokov, počas ktorých bola dotknutá osoba účastníkom vnútroštátneho povinného systému dôchodkového poistenia.

76 Podľa Rady Súd prvého stupňa správne odpovedal na relevantné tvrdenia pani Lindorfer v bodoch 76 a 77 napadnutého rozsudku.

Posúdenie Súdnym dvorom

77 Pokiaľ ide o prvú výhradu, ktorá sa týka prepočítacieho vzorca, je potrebné sa domnievať, po prvé, že Súd prvého stupňa správne v bode 76 napadnutého rozsudku pripomenul, že porovnanie, ktoré urobila pani Lindorfer, nie je presvedčivé, pretože charakteristické znaky „referenčného úradníka“ sú odlišné od charakteristických znakov pani Lindorfer, a že ostatné porovnania z jej strany spočívajú na nesprávnych premisách.

78 Po druhé je vhodné poznamenať, že keď vnútroštátne penzijné fondy definujú paušálnu nominálnu hodnotu práv na starobný dôchodok získaných v rámci vnútroštátnych dôchodkových systémov, stanovujú sumu, ktorá sa má previesť, v mene dotknutého členského štátu, ktorú treba následne vyjadriť v jednotnej mene. Spoločenstvá zase disponujú širokým rámcom voľnej úvahy pri vymedzení prvkov prepočítacieho mechanizmu.

79 Po tretie treba pripomenúť, že variant ii) je vo vzťahu k variantu i) dobrovoľný, pretože v zmysle článku 10 ods. 4 písm. b) VVU sa výpočet definovaný týmto ustanovením uskutoční iba na žiadosť úradníka. Je pravdepodobné, že úradníci, pre ktorých je výhodnejší variant ii), si zvolia tento variant, a tí, pre ktorých je nevýhodný, si zvolia variant i). Každý má tak možnosť vybrať si výhodnejšie zaobchádzanie.

80 Z toho vyplýva, že prvá výhrada týkajúca sa použitia prepočítacích vzorcov nie je dôvodná.

81 Pokiaľ ide o druhú výhradu týkajúcu sa absencie dolnej hranice, pokiaľ ide o počet započítaných odpracovaných rokov v prípade prevodu práv na starobný dôchodok do systému Spoločenstva, túto výhradu treba považovať za neprípustnú.

82 Pani Lindorfer síce tvrdí, že spornú právnu úpravu je možné kritizovať z dôvodu absencie tejto spodnej hranice, neuvádza však žiaden argument v súlade s judikatúrou spomínanou v bode 45 tohto rozsudku, ktorý by preukazoval, že v napadnutom rozsudku bola vec nesprávne právne posúdená.

83 Navyše v predmetnom prípade je tvrdenie, že Súd prvého stupňa porušil zásadu rovnosti zaobchádzania vzhľadom na neexistenciu takejto spodnej hranice, príliš všeobecné a nepresné na to, aby mohlo byť predmetom právneho preskúmania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. júla 1999, Hercules Chemicals/Komisia, C-51/92 P, Zb. s. I-4235, bod 113, a uznesenie z 12. decembra 2006, Autosalone Ispra/Komisia, C-129/06 P, neuverejnené v Zbierke, bod 31).

84 Za týchto okolností je potrebné tretí odvolací dôvod zamietnuť.

85 Keďže bolo vyhovené prvému odvolaciemu dôvodu pani Lindorfer, je potrebné zrušiť napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom ním bola zamietnutá žaloba z dôvodu, že nedošlo k diskriminácii na základe pohlavia.

Dôsledky čiastočného zrušenia napadnutého rozsudku

86 V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora, ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor zruší rozhodnutie Súdu prvého stupňa, môže Súdny dvor sám právoplatne rozhodnúť o veci samej, ak to stav konania dovoľuje, alebo môže vec vrátiť Súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

87 Keďže to stav konania dovoľuje, je namieste rozhodnúť o návrhu na zrušenie sporného rozhodnutia a na zaviazanie Rady, aby nanovo stanovila odpracované roky pani Lindorfer.

88 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že Rada pri stanovení odpracovaných rokov pani Lindorfer zohľadnila faktor viažuci sa na pohlavie, čím porušila zásadu zákazu diskriminácie na základe pohlavia a článok 1a ods. 1 služobného poriadku.

89 Pokiaľ ide o návrh zaviazať Radu, aby nanovo určila odpracované roky pani Lindorfer, stačí v predmetnom prípade pripomenúť, že podľa článku 233 ES má inštitúcia, ktorá je autorom zrušeného aktu, povinnosť prijať opatrenia nevyhnutné na vyhovenie rozsudku Súdneho dvora.

90 Sporné rozhodnutie je preto potrebné zrušiť.

O trovách

91 Podľa článku 122 prvého odseku rokovacieho poriadku, ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 69 ods. 2 uvedeného rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže pani Lindorfer navrhla zaviazať Radu na náhradu trov konania a Rada nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 18. marca 2004, Lindorfer/Rada (T-204/01), sa zrušuje v rozsahu, v akom ním bola zamietnutá žaloba pani Lindorfer z dôvodu, že nedošlo k diskriminácii na základe pohlavia.**

2. Rozhodnutie Rady Európskej únie z 3. novembra 2000 o výpočte odpracovaných rokov pani Lindorfer sa zrušuje.

3. V zostávajúcej časti sa odvolanie zamieta.

4. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania na obidvoch stupňoch.

Podpisy